

पन्था मिच्छति जनेन नो न्यस्तः । अस्माकं तेपि परितुष्यति का विदया धिकतां व
 तं वसतं न धिगिमावसाच १ अतः सखसावाधः सखतरसावाधेने विप्रो वसः
 तानलवदुर्विदग्धब्रह्मापिनरेन रेजयति २ असखसापि सखरुक्मकरवक्रद
 हाजरात्ससुद्रसपि संतरेत्प्रसरदुर्मिसालाकले भुजंगसपि कोपितं शिरसि
 पुष्पवद्वारयेन प्रतिति निविहन्त्वज्जनविजसावाधयत् ३ लभेतसि कतास्वते
 लसपियत्नतः पीडयन् पियेव स्रगादस्मिन्काससलितं पिपासाहितः कदाचिद
 पिययेत्तव शशि विषाणमासास्ये ज्ञत्त प्रतिति निविहन्त्वज्जनविजसावाधयत् ४
 शशीदिवसे हसरो गलितयौवनाकामिनीसरो विगातवारिजं सखसनदरत्पाह्व
 तैः प्रभदनपरायया रत्नतुरगानि सज्जनो नृपांगनगतः खल्ये सुवसि सज्जाल्पा
 निजैः ५ मणिशाणे लीफसमरविजयी हेति निहितो मददीप्ता नागः शरदिर
 बलशुष्कतटाशयानशुल्लिना कलाशेषश्चन्द्रः हरतस्तद्विलासललना ननिज्जा

शोभनेन लिखितः

पञ्च ७ सुहे

वर्णनं तन्नि

व्याप्तं ५ वयं

नापीश्वराः ३

भुदयेतना

दिमिदेहि

नगरा

न

न

वाञ्छार्थिभुजनाः ६ पविर्दीणः कश्चित्पह्नुयति च वातां प्रसृतये स
सन्ति यद्वित्रीन्दणसमा ग्रन्थान्ते कामागुल्लुप्तपाथैः सुपत्तिना न
ते च यतिव ७ प्राप्तोपलूतवहसुदरागिरः शिष्यप्रदेयागिमावि
ति निष्ठे यस्य प्रभतिर्धेताः तन्नाग्रं वसुधाधिपस्य सुस्थियोराखीवि
स्तु ८ पविर्ति केनेमण्येयैरर्थितः पतिताः ९ विपदिदेयमद्या
नवाकाङ्क्षा नुधि विक्रमः यद्यपि सिद्धाभिरुचि यत्नं चकौ प्रकृतिमि
ता ५ निदं तनीति निमुण्यदिद्यात्तवंतलली समाविशान्तरागु
मेव नरकं ६ सुसुगोतरेवात्मा सात्पथः प्रविचले निपदनधीमः
किं मयि ७ सुसाति यत्तु वृद्धा पार्थिवः प्रतिपाद्यमानमन्त्रिणां प्राप्ति
लान्ते छिन्नप्रयाति निधने विद्यात्तु तर्दने ये बांता प्रप्रतिमानमरुत
सन्निवृत्ते ११ अधिरातपरमाद्यानपणिततात्मा यमस्यात्तराणि मिव लज्जुल
तेरुणदि अभिनवमधुले लाशमगाउस्य स्थानात् न भवति विज्ञात

वारणं ॥ १२ ॥ तत्तामोपि न गच्छोपि शिथिलप्रायोपिक ह्यंशमापन्नोपि वि
 भक्त्युत्तमः ॥ १३ ॥ एतेषु शेषास्तपि ॥ १४ ॥ अत्रैव विभिन्नजन्मकवल्ल्यासैकवल्लसुतः ॥
 किं नोपि ॥ १५ ॥ निराश्रयः सदा मयैतरेः केसरी ॥ १६ ॥ अतः तौ न भयान्ताः ॥ १७ ॥ सुखदयिनयान्ताः ॥
 कृष्णभानः ॥ १८ ॥ विद्याया ह त्रिस्तैलिनमस भोग्यसुकरे ॥ १९ ॥ विद्युच्चैस्त्रयेयदमजविधेयवमः ॥
 नोसमाकेतः ॥ २० ॥ हविः स मसिधारा हतमिदं ॥ २१ ॥ मनसि वचासकाये स एषो मूढमणः ॥
 स्तिभवनसप्रद्वारश्चाग्निभिर्घ्रीणयेतः ॥ २२ ॥ यशुण्यमसा एतन्मर्षंती कल्पनित्यं ॥ २३ ॥ निजस्तु
 विकारैः संतिस्तैः कियंते ॥ २४ ॥ इतः स्वपि नित्यैः ॥ २५ ॥ कलामितस्तैः यद्विद्यासितस्य ॥
 ताश्चिन्तः पितृविरपि नः शोभते ॥ २६ ॥ इतश्च उवाच नलः ॥ २७ ॥ सहस्रमस्ति सवर्तनं के व ह्यो विनतम् ॥
 किं ॥ २८ ॥ सहस्रमिषो वसुः ॥ २९ ॥ उदन्वस्त्रिजान्तेः सवपुनिरप्यो ज नम्यते सवमोघः ॥
 सध्वजगनपतिस्तानकलयति ॥ ३० ॥ इति प्रायोभाबः स्फुरधिवधिमृद्धान्जलिताः ॥ ३१ ॥ ततो
 प्राप्नोमः ॥ ३२ ॥ यमसामाविजयते ॥ ३३ ॥ कचिद्धनौ पाप्या कचिरपि चययं कप्रयने
 कचिच्छाकाद्वारः ॥ ३४ ॥ कचिदपि चण्डालाजनसुविः ॥ ३५ ॥ कचिन्मया धारीका विद्वाधरथरा

मनस्वीकायांशीनगणयतिङःत्वेनचसत्त्वं १८ येसंतोषसुखप्रमोदसुखितालोवांनो
भिज्ञासहो येत्त्वनेधुनसत्त्वं संक्रलपिपलेखानुदस्यहता इत्येकस्यकतेकतःसविधि
नाताहकपदं यत्तु स्वात्मनेवसमाप्रहेसमद्विमानेकतेनेरावते १९ नमस्यामोदवो
नभित्तुविधेलेलिङ्कषाणा विधिवेद्यःसापिप्रतिनियतकमेकफलदः फलकमोयत्त
यदि ६३ मतेः केचिद्विधिना नमलत्कमेभ्योठिधिविनयेभ्यःप्रभवति २० दोर्मजा
नमलिविनयेनयतिप्रतिः संगत्तुतोलालनाद्विप्रोतय्यतातक्तनया क्लीलंललोयासने
त नमद्यादनवेलाणादपिकविः सेहप्रवासप्रियाभेदीयाप्रणयान्सस्यद्वितयस्यग
प्रमादने २१ यत्तु हं सतिव्रतकवौदभःसुखौकेतव छेनिर्घोणनाघवेविमतितादेनो
प्रियालपि
सशुभिनरे
लोको
केवलंते
येनोक्तिः २२ जानियोत्तरसातलंगणगाएसस्याःयथोगसुत्तरी
वभिन्नलःसंदशतावक्रिना योयंवेदिगिवजसा श्रुतिपतनलोस्त्व
नाशुणल्लएलवमायाःसमस्ताइमे २३ अगनाशस्यकरडुपिदितने

佛

पुष्प

प्रातिज्ञोपि न

प्रायः फेडक

वि.प्र.सू.

सुसक्रिय एव

五、

गानि भः दानि
ब्रह्मचरिणा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

संस्कृतसाम्राज्य

100

१। हास्याध्विचरं स्वयं निपति तो न ज्ञं स खो भोगिनः तदप्रलपि शितेन स
 तापश्चात् स्वस्यास्ति हा द्वे व मेव स हि द्वा एण धि क धि क दया यै रुषे २७
 नैरुत्पत्तयेव कं डुकः प्रायेण साधु स ज्ञानमस्यापि नो विपत्रयः २८
 नो न्यत तार्यः पतत्रापि त्वया तनार्यः पतति मुस्युर्न यथा २९ प्रीत्य
 निपः हृदयैः नत रं स्वपित्री यज्ञतरेव हितमिच्छति तत्कल्यै नैमिषमापदिसुखे वा
 सुम क्रिये यज्ञे तत्र येन गतिमुपाकृतो लभते ३० संपत्तमसह तो विते भवमुत्पन्न को मले
 प्रापस्तु च मद्राशौ लोषालास शन कर्कश ३१ क्षीरेण लग्नो दका यदि गुण दत्तः उग्र
 नीलिनः क्षीरं पृथु स वीर्य तेन पयसा स्यात्ता कृशा वीजतः गत पावक स मम लभ भव
 दृष्टुः इमि त्राय दं युज्जे तेन जलेन शास्यति पयो मे वी सता मी दृशा ३२ यास भेदं सुखे लं
 करे निविडुको नृवं न क्षे तान द्वे विषाः प्रसद्वज्र कृते पयो दान मम तेन हला इत्येतत्त एण
 न तासा रथ च क्रिको भगवती भोज्य फले वीक्षिते हे सा धौ व्यसने गुणे शुचि उत्कृष्टा
 स्याद्यथा सा कथा ३३ कृमि कृल विते लला कि नै विर्या धि ज गु फि ते नि रु प म र व प्रीत्या

स्वादात्रवास्थितिर्वासिद्धं ह्युपयति मपि यायाश्चंखं विलोकनशं कते नदिगाणयतिः
 लक्ष्मिर्वासीपि युद्धनाम् ३२ स्वल्पलानुवसाविशेषमलिनं निमोत्तमस्थिर्वा ३३
 लक्ष्म्यवितो ह्यमेति नवननस्यदधाराशतये सिद्धेन युक्तमकमामपि गतिवक्तुनिहे
 त्पदये सर्वः कृच्छुगतोपि बाहूतिजनः सत्त्वमुह्यफले ३४ पापात्रिवायनियोजय
 नेहितायगुह्यतिहृत्तुनिगुणानप्रकटीकरोति आपद्भुतेन नमद्वानिददात्तिकालेन
 मित्रलक्षणाभिदप्रवदंतिहेतः ३५ स्वरासीनस्तज्जनानादृणजलसंतोषविहितवृत्ती
 नो लब्धकपीवरपिष्ठनातिः कारणवैखिणोजयति ३६ संतप्तायसितस्थितस्यपय
 सो नान्मापिनन्नायने मज्जाकावत्यातदवलीलीयप्रस्थितेराजते स्थातोमगरु
 क्षिप्तसुखटिगतैलभनेमोर्कपायेणाधमस्तुभ्यसोत्रमगुणस्वासेतोजायते ३७ व्र
 त्तायेन जलालवृत्तियमितात्रल्लापभाण्डादव विस्मयेन दृशावतादगादनेतिप्रः
 सदासेकं दे रुद्राय नृकपालपाणिमुदके भिस्सादनकारितः हुर्यो भ्रास्यति नित्यमे
 वगानेतस्मै नमः कर्मोण ३८ जस्तमस्तवकस्य वदयीहोत्रमेनस्मिन्ः नृदिस्वलोक्त

स्पर्शार्थतेव न पश्यता ॥ १६ ॥ श्रीनात्सकः प्रवचनपटुर्वातिलो ज्ञस्य को वा हहः पार्श्वे वस
ति च तच्छाहुरतश्च प्रयात्माः दोषाभौक्यं दिनसदने प्रयतोन्भिजातः सेवाथर्मः पर
मगहनो यो गिनामथ रास्यः ॥ १७ ॥ लोभश्चदुर्गुणेन किं पि अनुताय ॥ क्लिप्ति कियान्तकैः स
मेवेन्न पसाच किं सुविमनो ययस्ति नीयं न किं सौजस्य घा किं जनेः त्वसति मय यस्ति
किं मण्डनैः सद्विद्यादि किं भूने वययशो ययस्ति किं मनुना ॥ १८ ॥ ग्रंथो निनी वननि
वासा विलासमेव इतस्य हति कुपितो नितरां विधाता न त्वस्य दुग्ध जलमेद विधा
प्रयात्मा वैदग्ध्य कीर्तिमय दत्तं मसौ विमर्शः ॥ १९ ॥ त्वत्वादी दिवसे सख्य किं गणैः
संतापिनो मस्तकैः वीकुं दे प्रामना तयै विविध शण्डितस्य मूलं गतेः तत्राथ स्य मद्गण
लेन पतता भग्ने स पाञ्च शिरः प्रायोगास्तु तियत्र भाग्य रक्षितं तत्रैव यात्स्य पदः ॥ २० ॥
नेवास्तुति फलनि नैव फलं न शील विद्यापि नैव न स्य यत्र कृता मिसेवा भूयानि च
वेतन प्रसाकिलं संचिता निवाले फलेति प्रकथयथैव वृत्ताः ॥ २१ ॥ ऐश्वर्यस्य विभूष
णैः सज्जनता शोभयत्स्य वाक् सयसौ ज्ञानस्याप्यशमः अतस्य विनयो विनस्य पात्रे वयः

अक्रोधास्तपसः क्षमापभविताः प्रमोदनिर्व्याजना संवत्सरा मयि ह सर्वे कृपाणि मिदं शीलं धर्मं
 धर्माः त्वं धर्मे हते मत्पुरुषाः परमार्थं च दत्वा स्वार्थं परिपश्यन्त्येव । आत्मानं पालय परमार्थं मुद्यमभृतः
 स्वार्थं विधिनेन ये तपोमानुषराक्षसाः पराहितं ते केन जानौ महे ॥ ४५ ॥ जासं दिवो हरति सेवो
 निवाचि सत्यं प्राचेन तिदिशु तपापप्रपाकरो विचेतः प्रमादयति दिव्यतनोति कोर्ति सत्सग
 तिः कथं प्रकीर्तयति इह सा ॥ ४६ ॥ लोकसत्तनसमापरागो प्रोतिगं येन म्रुता विद्यया ॥
 व्यास न स्वयो धितिर्लोकापवाद इय भक्तिश्चाहंति प्राक्किं राक्षसं मेने मसो मृक्तिः सुलेस्य
 येन सुवसतिर्मल गणालेभ्यो तेरेभ्यो नमः ॥ ४७ ॥ इतो संसृदयते येन वदनेन यदृणाणां
 गैतभवः प्रवेते सुखममार्गविधमः स्त्रीणां निविलतांशोऽपिः समं चार्हिताः ॥ ४८ ॥ तस्मात्किं धिभ
 दक्षिणं प्राक्किं तेनारीनामविधा ऊरैरिव लतांशोऽपिः समं चार्हिताः ॥ ४८ ॥ तस्मात्किं धिभ
 जेदा मात्वनमदे पापे रतिमा कथाः सत्यं च स्मनुयाद्विषा यत्पदवीं सयस्यं स हननात् प्रा
 त्मात्मानय विद्विषाय मन प्रकादय स्वा न गणान कोर्ति पालय इः विवितो अरदयो मेत
 तस्तो चेष्टिते ॥ ४९ ॥ गणवद गणवद्विषा येन कायार्थं जानेन परिणतिर तथार्थो वत्र तः ॥ ५० ॥

डिनेने अतिरभसकातानोकमेनामाविपैत्रेभंवतिहृदयराक्षीशल्यातल्योविषाकः
 स्थाल्यावैहृयमय्यापचतिंतिस्त्रावलचादनेदिनाद्यः ॥ ५० ॥ गलाग्रविलक्षितिव
 स्वाभर्मकं नुलस्येहेतोः ॥ किंत्वाकापुरैलेजानस्यतिमिहृदये ॥ ५१ ॥ ममेतन्वय
 माकर्मभूमिनचरतिमनुजोयल्लपोमदभावः ॥ ५२ ॥ चनेरोपमलो ॥ ५३ ॥ येमहारापो
 वेपवेतपल्लकेवा ॥ ममंप्रमतेविषमस्थितेवारहेतिपुण्यनिपुल्लतां ॥ ५४ ॥ भोमेव
 नेभवमितिस्वपुरेप्रधानंमूर्वोजनः ॥ मृज्जनतामृपय्यतिताम्यकम्यत्तावभृभवतिसत्रिय
 यत्नप्राणीयस्यतिपूर्वेसुक्तातविपुलेनरस्य ॥ ५५ ॥ यत्रागामहृभिन्नगस्तकराणसिष्ट
 तिनिदास्त्रादोरेहेनविश्रुधित्ताञ्चतराहर्धेतियदृपिता ॥ श्रीणावाउमृदगशाला
 निनदैसृनस्तयदोभततत्सवमुरलोकाकस्यदिसृदसृदयोयमेषस्युनिंति ॥ ५६ ॥ मज्जवे
 भविषात्तमेरुशिखरंशुचुननयलाहेवेवाणिज्यकुक्षिसेवनारिसकलाविषाकः ॥ ५७ ॥
 शिदाञ्च ॥ आकाशविपुलेप्रयातलगवत्कलाप्रयत्नंपरानाभयेभवतीहृकमेवशतो
 भाव्यस्यनाशः ॥ ५८ ॥ वरेषाणक्रेदः ॥ समदमववन्मृता ॥ कलिप्राप्रहोरेकमृदु

लदहनेनैकैरगुरुभिः स्वधारादेः हृत्नोरुहृत्पितरिल्लेपविषेनचासोसंज्ञानः यथेति
 यथासोयत्पुरुषवितः ॥ ५४ ॥ नेतायत्रहृत्पतिः प्रहृत्गालवज्रसुराः सौमिकाः स्वर्गोडगोमन
 ग्रहः स्वलहृत्सोरावर्णोवाराणः ॥ इत्येष्टयैवत्तान्वितौपिप्रचवाभग्रः परैः सेगरेतद्वर्त्तन
 नेदेवमेवप्राणोक्षिक्तुपिगृह्याणोरुषे ॥ ५५ ॥ कर्मायत्रफलैः संवृद्धिः कर्मानुसारिणी ।
 तथापिस्तपियासावैसाविचार्यैवकुर्येता ॥ ५६ ॥ आलस्येहिमनुष्वाणाप्रशौरस्थाप्रहृ
 नरिषुः ॥ नास्त्यद्यमोसमेवधुक्तत्वावेनावसौदन्ति ॥ ५७ ॥ वरंपवेतङ्गोषुस्त्रांतवनेचरैः
 सक्तान्घृत्विजनसंघर्षः स्वरे इमवेनेद्यपि ६० ॥ दानेभोगोताशानिस्त्रागतयोभवंति ।
 वित्तस्य ॥ योददन्तिनैर्भुंक्ततएनृतोयागानिर्भवति ६१ ॥ यस्यास्तिपित्तसूनरः क्रुल्ली
 नः ॥ संप्रैरितः सप्रुतवानराणजः सपववक्तासचदंशोनीयः ॥ ६२ ॥ श्वेदगामः काचनमात्र
 येति ६३ ॥ सैवमेकद्वीस्तनमुनेदेवानेभेनिरभौमविषाणभंति ॥ सुयायनातमययुर्विष
 मंननिश्चिन्तार्योर्हीरेमेतिथीराः ॥ संपन्येपिमुहस्यतिप्रभृतयः ॥ संभाविता ॥ पंचषास्ती ।
 न्यत्येवविषाधविक्रमतुचौराहुनेवेरायसेहवेवग्रसतेदिनेष्टानिप्राप्रोशाष्टयोभास्वये

दित्तमीहरे अथिजइविधेकल्पाणयेव्येपतनिजकमाः कुशशिवारिषाः हृद्भवेन
 वाजल्सयायः ॥ १ ॥ अक्तरुणन्वभकारणविग्रहः प्रस्थनायतिपरयाधिति स्वजनव
 पुजनेयसहिस्तुताप्रकृतिमिदं हिउसत्तनो ॥ २ ॥ कोताकटाक्षविशिष्टान्वलेनि
 यस्पविनेननिंदंरुतिकोपकृष्टानुत्तपः कर्षेतिश्रुतिविषयाश्रुनेलोभाशाल्लोक
 येजयतिसुत्त्वमिदं चयी ॥ ३ ॥ आरेभगुवीक्षयिणोक्रमेणोल्लोपुगहृदिप्रतीचप
 त्तेदिनस्पृवोर्दंयायोभिन्नाक्षयेवमैत्रीत्वलसक्तानो ॥ ४ ॥ प्रदानप्रकृतेप्रहसुभगो
 संस्वमविधिः प्रियंकृत्वामोनेसदसिकयनेवाच्यप्रकृतः ॥ ५ ॥ अनेकालक्ष्मीनिहिभिव
 सायः प्ररक्तयासत्तेकेनारिष्टविषमममिधायाम्रतमिदं ॥ ६ ॥ छिन्नोपियेहृदितहः ॥
 द्वीतोत्पुपक्षीयतेपुनश्चंद्रः इतिविमृष्टंशतः सतः सतयतेनविषयः ॥ ७ ॥ भलेभिनज
 स्तस्वः फलोद्गमैनेवीवभिभूमितिलोचिनोचनः ॥ ८ ॥ अमुद्रताः सत्पुरुषाः समृद्धिभिः
 स्वभावपदैषपरोपकारिता ॥ ९ ॥ कदर्थितास्याधिहृद्येयस्त्रेनप्राप्तयेथेयताः प्रमा
 र्दं अथोमत्त्वस्यापिस्तस्यवैक्रान्तोयोशिखायांतिकयधितेव ॥ १० ॥ अथिप्रबननदमि

देः प्रियवचनान्निः स्वयं संतुष्टः परपरिवारनिष्ठः क्वचिन्नेति तावत्सुधा ८॥ प्रप्रे
 करदिके सेविके च के रोति वदो विकाशयति के सेवकं चालं गमिष्यति तेन स्वस्थो
 पि जलेन्दराति सेतः स्वयेपरिहितं सुकृताभिधोगा ८॥ एकै न धिद्विदुः सापदाक्रान्तेमा
 होतलं क्रियते भास्कोरौ वसुकरिते जसा ८॥ यदेष्टु गोत्रे गाक्षरुणोत्तरि चः काथिविष
 प्रपत्ति त्वायेकायः कवितदृष्टं न विगलितः स्वान्यस्तद्वृक्षः फणिपति मलेती क्षणदृष्ट
 नवरं वक्रौ पातस्तदपि न कृतः शीलविलयः ८॥ यद्विस्तस्य जलायेते जलनिधिः क
 ल्कयतस्तत्तत्पण्डितैः स्वल्पशिलयेते मृपतिः सयकुरे गायेते म्यालोमान्यगणायते ॥
 विषयममृष्टवर्षोयेत यस्यागे विललेकवल्गुभतं मशीलं समुनीलति मवितु रिकं त
 तने जसी प्ररुषः परशत निरुति काये मरुता ८॥ आजाकीर्तिः जालने च साहानोदमे
 भोजो मित्रमेरुता एव येन भेते पङ्कणनमृताः कोट्येते पङ्कपाधिचोपाधयेता ८॥
 बाले वालासुप्तालैते भिरसौ रोडु समुज्जं भेते भवेव जमणी नशरी घञ्जसु मप्रते नम
 नस्यते माधुर्यै मप्रुविं डनारवायितं तस्य वृथे हेतुं तं वाक्यतिथः मतोपयिष्यता

नसूक्तैः सुधासंदिभिः ८० स्वायत्तमेकांतहितं विधात्रा विनिर्मितं क्कादनमलस्योत्तं वि
शोषतः सर्वविदां प्रमात्रे विधुषाणौ नम्रं परितापो ८८ इन्द्रासिता विलासत्तस्य विजृ
भितस्य आगस्तविस्मृतनिजाभयं कमेवैतैः देवायुवाप्तसिभवस्य गणादिषोऽस्य नोन्नत्य
गतचरगतैः सुखमाप्स्यते कः ८५ विद्यानामनरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्नगतयन विद्याभो
गकरीयशः सुखकरी विद्यागुरुतांगुरुः विद्यावधुर्जनो विदेशमने विद्यापरदेवता १
विद्यासातजस्रसूक्तैर्नद्विधं न विद्याविहीनः पशुः ९० दातापेस्वर्जनैरदयापरजनशान्त्य
र्जने इर्जने प्रीतिः साधुर्जने स्मयः स्वर्लजने विद्वर्जने धार्जने वै शौर्यं शत्रुर्जने नन्दमागुरु
र्जने नारीर्जने धूर्ततायै च वै प्रकृषः कलासङ्कशालोत्तेधवलो कस्थिते ९१ चारुश्चाय्य
स्वागाः शिरसि गुरुपादप्रणामनेनैव सत्याकोटी विजयस्तजयो वीर्यं मतुले हृदि स्वस्यै
वृत्तिः श्रुतमधिकं तं च श्रवणयोर्विनाथे श्रयेण प्रकृतिमहतां प्रेभुनमिदं ९२ बह्वृत्तिभुव
वनश्रुतौ शेषः फलाम्लत्कास्थिता कं मन्वथति नामथे शृष्टं सदा मन्वथायेते तमपि कुत्
ते कोऽप्योनेपयो धिरनादरादहमहतां निहोमानश्च मित्रभूतयः ९३ स्पृहयति भुजः ।

家

संस्कृतार्थमयेच्छीयंतासुभूषणसिततं
वामभूषणंभूषणं॥२॥ अतिनीतिशक्तंमम॥
मम॥

